ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Πολιτισμού

NEON

Αθήνα, 23 Νοεμβρίου 2026

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΤΥΠΟΥ

Michael Rakowitz & Ancient Cultures
Τριλογία μεταξύ Αρχαίων Πολιτισμών και Σύγχρονης Τέχνης
Συνεργασία Υπουργείου Πολιτισμού, Μουσείου Ακρόπολης, Εφορείας Αρχαιοτήτων Αθηνών και ΝΕΟΝ

Τρίτο Μέρος: Συνεργασία Υπουργείου Πολιτισμού και ΝΕΟΝ
Αυτό που μένει πίσω μας δεν είναι μόνο οι επιγραφές | Michael Rakowitz & Ancient Cultures
Επιμέλεια: Ελίνα Κουντούρη, Διευθύντρια ΝΕΟΝ
Παλαιό Μουσείο Ακρόπολης
2026-2028

Το τρίτο μέρος της τριλογίας *Michael Rakowitz & Ancient Cultures | Παρουσίαση Αρχαίων Πολιτισμών και Σύγχρονης Τέχνης* φέρνει τη σύγχρονη τέχνη σε συνομιλία με το εμβληματικό μνημείο του κλασικού πολιτισμού, στο ανακαινισμένο Παλαιό Μουσείο της Ακρόπολης.

Πρόκειται για την πρώτη έκθεση σύγχρονης τέχνης που πραγματοποιείται στον βράχο της Ακρόπολης και αποτελεί κορυφαίο σταθμό στη μακρόχρονη συνεργασία του οργανισμού ΝΕΟΝ με το Υπουργείο Πολιτισμού.

Η έκθεση *Αυτό που μένει πίσω μας δεν είναι μόνο οι επιγραφές* (*What you leave behind is not what is engraved*), σε επιμέλεια της Διευθύντριας του ΝΕΟΝ Ελίνας Κουντούρη, είναι μια νέα ανάθεση του ΝΕΟΝ στον καλλιτέχνη Michael Rakowitz και εστιάζει στις ιστορίες της διασποράς και στο πώς αντικείμενα από διαφορετικά πλαίσια παράγουν νέες αφηγήσεις.

Η Υπουργός Πολιτισμού **Λίνα Μενδώνη** δήλωσε: *«Για πρώτη φορά, μετά την ανακαίνιση του Παλαιού Μουσείου της Ακρόπολης, ο Ιερός Βράχος ανοίγεται στη σύγχρονη καλλιτεχνική δημιουργία. Δημιουργείται, στο ίδιο κέλυφος, ένας χώρος διαλόγου ανάμεσα στο παρελθόν και στο παρόν. Αυτή η πολύτιμη χωρητικότητα του παρελθόντος, προς τη σύγχρονη δημιουργία, προκαλεί μια ξεχωριστή εμπειρία. Το ΝΕΟΝ, στο πλαίσιο της συνεργασίας του με το Υπουργείο Πολιτισμού για την έκθεση σύγχρονων έργων τέχνης, σε αρχαιολογικούς και μουσειακούς χώρους, εγκαινιάζει, αυτή τη νέα προσέγγιση με το τελευταίο μέρος της τριλογίας του Michael Rakowitz 'Αυτό που μένει πίσω μας δεν είναι μόνο οι επιγραφές'. Ο τίτλος που υιοθετεί ο Rakowitz, αναφέρεται στον Επιτάφιο του Περικλέους, το 430 π.Χ., για τους πρώτους νεκρούς του Πελοποννησιακού πολέμου: 'Για τους σπουδαίους ανθρώπους, ολόκληρη η γη γίνεται ο τάφος τους. Η μνήμη τους δεν διατηρείται μόνο στις επιγραφές των μνημείων της πατρίδας τους, αλλά και στις καρδιές των ανθρώπων σε κάθε ξένο τόπο. Και αυτή η μνήμη δεν αφορά τόσο, όσα έκαναν, όσο το μεγαλείο του φρονήματός τους'. Η δημιουργία του Rakowitz προσεγγίζει μέσα από υλικά, αντικείμενα και προσωπικές μαρτυρίες ανθρώπων, που βίωσαν διαχρονικά τον ξεριζωμό και τη μετανάστευση, ζητήματα μνήμης, ταυτότητας, απώλειας και ξεριζωμού, θέματα πανανθρώπινα, που συνδέουν την ιστορική εμπειρία με τα μεγάλα κοινωνικά ερωτήματα του παρόντος. Το έργο του Rakowitz ανακαλεί στη μνήμη μας την εικόνα με τις σκηνές των μικρασιατών προσφύγων, μετά τον ξεριζωμό τους το 1922 από τις πατρογονικές τους εστίες, που βρήκαν καταφύγιο εδώ, στο Βράχο της Ακρόπολης. Ευχαριστώ τον ιδρυτή του ΝΕΟΝ Δημήτρη Δασκαλόπουλο και τη Διευθύντρια του Οργανισμού και επιμελήτρια της έκθεσης Ελίνα Κουντούρη για αυτήν αλλά και για τη διαχρονική συνεργασία τους με το Υπουργείο Πολιτισμού».*

Ο ιδρυτής του ΝΕΟΝ **Δημήτρης Δασκαλόπουλος** λέει: *«Η έκθεση σύγχρονης τέχνης που παρουσιάζουν εδώ το Υπουργείο Πολιτισμού και ο ΝΕΟΝ σηματοδοτεί δύο ιστορικές πρωτιές. Είναι η πρώτη έκθεση που παρουσιάζεται στο ανακαινισμένο Παλαιό Μουσείο Ακρόπολης και, ταυτόχρονα, η πρώτη έκθεση σύγχρονης τέχνης που πραγματοποιείται πάνω στον Βράχο της Ακρόπολης.*

Για τον ΝΕΟΝ, η έκθεση αυτή, σε ένα τόπο που αποτελεί κοινή πολιτιστική κληρονομιά της ανθρωπότητας, είναι το επιστέγασμα της μακρόχρονης συνεργασίας μας με το Υπουργείο Πολιτισμού. Σκοπός μας ήταν πάντα να βάζουμε τη σύγχρονη τέχνη σε δημιουργικό διάλογο με τον κλασικό μας πολιτισμό, προσφέροντας στο κοινό νέους τρόπους να προσεγγίσει αυτούς τους μοναδικούς αρχαιολογικούς χώρους. Όταν η αρχαία πολιτιστική κληρονομιά συναντά τη σύγχρονη τέχνη διευρύνονται και οι δυνατότητες της σύγχρονης δημιουργίας, αναδεικνύοντας τη διαχρονικότητα της τέχνης.

Στη έκθεση αυτή, ο Michael Rakowitz εξερευνά τη συλλογική και την προσωπική μνήμη, την απώλεια και την αποκατάσταση, το παρελθόν και το μέλλον. Και δύσκολα θα μπορούσε να υπάρξει καταλληλότερος τόπος από την Αθήνα, μια πόλη που εδώ και χιλιάδες χρόνια υποδέχεται ανθρώπους και πολιτισμούς και ενσωματώνει δημιουργικά τα ίχνη τους στη διαρκώς εξελισσόμενη εμβέλεια της».

Η έκθεση

Ο τίτλος *Αυτό που μένει πίσω μας δεν είναι μόνο οι επιγραφές* (*What you leave behind is not what is engraved*) αναφέρεται στον Επιτάφιο Λόγο που εκφωνεί ο Περικλής (Θουκυδίδης, Ιστορίαι, 2.43.3). Για τον Rakowitz, η ταυτότητα της Αθήνας διαμορφώνεται από πολλαπλά επίπεδα ιστορίας, ταυτοτήτων, μετακινήσεων και συνδυάζει αρχαιολογία, αρχιτεκτονική, προσωπικές μαρτυρίες και υλικά ίχνη εκτοπισμού. Η έκθεση διερευνά το πώς θραύσματα από διαφορετικές εποχές, περιοχές και αρχαιολογικά πλαίσια συνδυάζονται έτσι ώστε οι μνήμες να επιβιώνουν και νέες κοινότητες να σχηματίζονται. Κεντρικό στοιχείο είναι το τούβλο και ο πηλός, δομικό υλικό που σχετίζεται με την οικία, και εδώ μετατρέπεται σε υλικό οικοδόμησης ιστοριών και φορέα μνήμης. Από θεμέλιο ενός σπιτιού γίνεται ίχνος απώλειας, αλλά και υπόσχεση για ένα νέο ξεκίνημα.

Η προσταμένη της Εφορίας Αρχαιοτήτων Πόλης Αθηνών, **Έλενα Κουντούρη** ανέφερε «*Είμαστε ιδιαίτερα χαρούμενοι για την επαναλειτουργία του Παλαιού Μουσείου Ακροπόλεως, ενός κτιρίου με ξεχωριστή ιστορική και αρχιτεκτονική αξία, που αποτελεί το ίδιο ένα σημαντικό τεκμήριο της ιστορίας της ελληνικής αρχαιολογίας. Πρόκειται για το πρώτο μουσείο του ελληνικού κράτους, που δημιουργήθηκε για να στεγάσει τις αρχαιότητες οι οποίες έρχονταν στο φως από τις ανασκαφές στον Ιερό Βράχο και το οποίο σήμερα αποκτά μια νέα ζωή και έναν νέο ρόλο.*

Με την αναβάθμιση των υποδομών του και τη φιλοξενία αρχαιολογικών και σύγχρονων καλλιτεχνικών εκθέσεων, το Μουσείο γίνεται ένας ζωντανός χώρος γνώσης, εμπειρίας και διαλόγου. Η έκθεση του Michael Rakowitz αποτελεί μια εξαιρετική αφορμή για να αναδειχθεί η δημιουργική συνάντηση της αρχαιολογικής κληρονομιάς με τη σύγχρονη τέχνη, προσφέροντας στους επισκέπτες νέους τρόπους να προσεγγίσουν τόσο την ιστορία του τόπου όσο και ζητήματα που εξακολουθούν να μας απασχολούν σήμερα.

Για την Εφορεία Αρχαιοτήτων Πόλης Αθηνών, η επαναλειτουργία του Παλαιού Μουσείου σηματοδοτεί μια νέα αρχή, με στόχο να παραμείνει ένας ενεργός χώρος πολιτισμού, που θα εμπλουτίζεται με νέες εκθέσεις και αφηγήσεις, αναδεικνύοντας τον πλούτο των αρχαιολογικών ευρημάτων της Αθήνας και τη διαχρονική της ιστορία.»

Σύμφωνα με την επιμελήτρια της έκθεσης **Ελίνα Κουντούρη**, *«Τα τελευταία 14 χρόνια μέσα από την δράση του NEON σε συνεργασία με το Υπουργείο Πολιτισμού επεξεργάζομαι την σχέση μεταξύ αρχαιολογικών χώρων και της σύγχρονης δημιουργίας, όχι μόνο ως ένα αντικείμενο διεπιστημονικής μελέτης αλλά ως ενεργό πεδίο δράσης το οποίο εμπλέκει ποικίλες βιωμένες εμπειρίες, ταυτότητες και μνήμες. Πώς μπορούμε, ως επισκέπτες ενός αρχαιολογικού μουσείου και ειδικά του Παλαιού Μουσείου της Ακρόπολης, να συνδεθούμε με ένα έργο σύγχρονης δημιουργίας το οποίο εξετάζει διαχρονικές ιστορίες ευθραυστότητας, την επισφαλή κατάστασή μας στο παρόν και τη γλώσσα μιας νέας επιβίωσης;*

Το κτήριο του Παλαιού Μουσείου Ακρόπολης είναι λιθόκτιστο, εξαιρετικά λιτό στην αρχιτεκτονική του. Το υλικό που χρησιμοποιεί και ο Rakowitz για να συνδεθεί με την ιστορία είναι το χώμα- το τούβλο όχι μόνο ως δομικό υλικό, αλλά ως φορέας μνήμης, ιστοριών και παρακαταθήκης διαφορετικών πολιτισμών και μετακινήσεων. Ο τίτλος της έκθεσης "Αυτό που μένει πίσω μας δεν είναι μόνο οι επιγραφές" θέτει ένα κεντρικό ερώτημα: τι αφήνουν πίσω και τι παίρνουν μαζί οι άνθρωποι όταν αναγκάζονται να εγκαταλείψουν τον τόπο τους;

Είμαστε ευγνώμονες στον Michael Rakowitz, για την απόλυτη αφοσίωση του και παραγωγή σκέψης στην δημιουργία ενός κόσμου βαθιάς ενσυναίσθησης και αλληλεγγύης. Ευχαριστούμε την Υπουργό Πολιτισμού Λίνα Μενδώνη για την πρόσκληση και το όραμά της να εντάξει τη σύγχρονη τέχνη στο Παλαιό Μουσείο Ακρόπολης καθώς και την Εφορεία Αρχαιοτήτων της Πόλης των Αθηνών, και ιδιαίτερα την Έλενα Κουντούρη, για την συνεργασία και την φιλοξενία στις αίθουσες του Μουσείου».

Ο Michael Rakowitz ξεκίνησε το νέο έργο του από την Αθήνα στις αρχές του 2026, με πρόσκληση σε διαφορετικές κοινότητες πολιτών, προσφύγων, ανθρώπων της διασποράς, να πάρουν μέρος σε εργαστήρια και να δημιουργήσουν αποτυπώματα μνήμης.

Στην πρώτη αίθουσα παρουσιάζεται ένα σύντομο εισαγωγικό βίντεο στο οποίο ο καλλιτέχνης μιλάει για το έργο, ενώ στον τοίχο αναφέρονται τα ονόματα όλων των συμμετεχόντων.

Στον κύριο εκθεσιακό χώρο παρουσιάζεται η νέα ανάθεση στον Michael Rakowitz για την έκθεση. Στο κέντρο δεσπόζει ένας κλίβανος, ένα γλυπτό μεγάλης κλίμακας που η δομή του παραπέμπει στους βαθμιδωτούς φούρνους κεραμικής. Είναι φτιαγμένο από 11.000 τούβλα, πάνω στα οποία ο καλλιτέχνης έχει ανατυπώσει πρωτότυπες επιγραφές με ονόματα πόλεων -σε ελληνική και οθωμανική γραφή- απ' όπου προήλθαν οι πρόσφυγες κατά την ανταλλαγή πληθυσμών μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας στη διάρκεια του 1900.

Όπως αναφέρει ο **Michael Rakowitz**, οι επιγραφές είναι χαρακτηριστικές, *«οι ελληνικές κοινότητες της Μικράς Ασίας χρησιμοποιούσαν ελληνικά γράμματα για να γράψουν τα οθωμανικά ονόματα των πόλεων, ενώ οι οθωμανικοί πληθυσμοί στην Ελλάδα χρησιμοποιούσαν οθωμανική γραφή για να γράψουν τα ελληνικά ονόματα. Αυτές οι μεταγραφές προσφέρουν μια εικόνα των πλουραλιστικών κοινωνιών που συνέθεταν αυτά τα διαφορετικά μέρη, ενώ τα ίδια τα τούβλα περιέχουν τον πηλό που προέρχεται από το χώμα, από το έδαφος αυτών των τόπων. Με την αναγκαστική μετανάστευση, το τούβλο άλλαξε σημασία από θεμέλιο σε ερείπιο, από συστατικό του σπιτιού σε συστατικό της διασποράς».*

Η δομή του γλυπτού ως κλίβανος, είναι μια «υπόσχεση ότι μπορεί να χρησιμοποιηθεί και να συνεχίσει να παράγει τούβλα για την κατασκευή νέων σπιτιών, που θα αποτελέσουν ταυτόχρονα μαρτυρία για εκείνα που έμειναν πίσω και που συνεχίζουμε να τα νοσταλγούμε», λέει ο Rakowitz.

Επιπλέον, μέσα σε κάθε μία από τις καμάρες του γλυπτού βρίσκονται ράφια όπου παρουσιάζονται νέα τούβλα με σχέδια του καλλιτέχνη που αποτυπώνουν στίχους από τραγούδια, ιστορικά και διοικητικά έγγραφα από την ανταλλαγή πληθυσμών, ποιήματα και λογοτεχνικά κείμενα στα καραμανλήδικα, γραφή της τουρκικής γλώσσας με ελληνικούς χαρακτήρες που τη χρησιμοποιούσαν τουρκόφωνοι ορθόδοξοι χριστιανοί στην Οθωμανική

Αυτοκρατορία. Μαζί, εκτίθενται καινούρια τούβλα που έφτιαξαν οι συμμετέχοντες στα εργαστήρια με τον καλλιτέχνη, απόγονοι προσφύγων από τη Μικρά Ασία και μετανάστες της σημερινής Αθήνας από την Ουκρανία, την Παλαιστίνη, τις Φιλιππίνες, το Αφγανιστάν, το Ιράκ, το Μπαγκλαντές, το Μαρόκο, τη Νιγηρία και αλλού. Τα τούβλα φέρουν αποτυπώματα από τα προσωπικά αντικείμενα που πήραν μαζί τους, ενθύμια από τον τόπο καταγωγής τους, ή επιγραφές με λέξεις που συμπυκνώνουν την εμπειρία του ξεριζωμού. Παρουσιάζονται επίσης, παλιά τούβλα από ερείπια σπιτιών σε ελληνικές γειτονιές της Σμύρνης και της Κωνσταντινούπολης που συλλέχθηκαν από τον καλλιτέχνη.

Η εικαστική εγκατάσταση μετατρέπεται έτσι σε σημείο συνάντησης διαφορετικών εποχών και γεωγραφιών, με κάθε τούβλο να φέρει ένα διαφορετικό είδος ίχνους: κληρονομημένο, τεκμηριωμένο, αποτυπωμένο ή φτιαγμένο με το χέρι.

Στην τρίτη αίθουσα εκτίθεται στο κέντρο η μακέτα του βράχου της Ακρόπολης κατά την 4η χιλιετία π.Χ., πριν από την οικοδόμηση του Παρθενώνα. Γύρω από τη μακέτα συγκεντρώνονται μαρτυρίες ανθρώπων από διαφορετικές γενιές και διαφορετικά μέρη που αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τον τόπο καταγωγής τους, αναζητώντας καταφύγιο στην Ελλάδα. Οι μαρτυρίες πλαισιώνονται από προθήκες με όστρακα από τα ευρήματα της Αρχαίας Αγοράς Αθηνών. Στην αίθουσα θα πραγματοποιηθεί ως νέα ανάθεση η περφορμανς *Shetakha for Athens*, μια αφήγηση στην οποία, μέσα από συγκεκριμένα αντικείμενα, ο καλλιτέχνης πραγματεύεται θέματα σχετικά με την πολιτιστική κληρονομιά και τη μνήμη. Στον τοίχο εκτίθεται μια σειρά από σχέδια του καλλιτέχνη, αντικείμενα μνήμης καθώς και αρχειακό υλικό διοικητικών και εμπορικών εγγράφων, φωτογραφιών και αλληλογραφίας, τεκμήρια της πολυπολιτισμικότητας, της απώλειας και της ανάγκης για συνέχεια.

Η συνεργασία του Υπουργείου Πολιτισμού, του Μουσείου Ακρόπολης και της Εφορείας Αρχαιοτήτων Αθηνών με τον οργανισμό ΝΕΟΝ αποτελεί μια σε βάθος συνομιλία μεταξύ σύγχρονων έργων και αρχαίων εκθεμάτων, αναδεικνύοντας διαχρονικά θέματα πολιτιστικής κληρονομιάς, απώλειας και αποκατάστασης, επιβίωσης και δημιουργίας πολιτισμού. Ελληνικές αρχαιότητες και αντικείμενα αρχαίων πολιτισμών από τις περιοχές της νοτιοανατολικής Μεσογείου και της Μέσης Ανατολής συνομιλούν με το πολυδιάστατο έργο του διεθνώς αναγνωρισμένου σύγχρονου καλλιτέχνη Michael Rakowitz, το οποίο βρίσκεται στο επίκεντρο.

Το πρώτο μέρος της τριλογίας ήταν η έκθεση ***Allspice*** | ***Michael Rakowitz & Ancient Cultures***, σε επιμέλεια του Γενικού Διευθυντή του Μουσείου Ακρόπολης Καθηγητή Νικόλαου Σταμπολίδη και της Διευθύντριας του ΝΕΟΝ Ελίνας Κουντούρη. Στην αίθουσα Περιοδικών Εκθέσεων του Μουσείου Ακρόπολης –με εμφανές το κενό ανάμεσα στα γλυπτά του Παρθενώνα– ελληνικές αρχαιότητες και αντικείμενα αρχαίων πολιτισμών από τις περιοχές της νοτιοανατολικής Μεσογείου και της Μέσης Ανατολής συνομίλησαν με το πολυδιάστατο έργο του διεθνώς αναγνωρισμένου σύγχρονου καλλιτέχνη Michael Rakowitz, ξεδιπλώνοντας ιστορίες αποικιοκρατίας και αρπαγής λεπλατημένων μουσείων.

Το δεύτερο μέρος της τριλογίας παρουσίασε το έργο ***The Invisible Enemy Should Not Exist, Lamassu of Nineveh*** (2018) στον εξωτερικό περιβάλλοντα χώρο του Μουσείου Ακρόπολης. Το Lamassu of Nineveh (2018), που αποτελεί ανάθεση για το The Fourth Plinth της πλατείας Τραφάλγκαρ του Λονδίνου, είναι μια προέκταση της σειράς *The Invisible Enemy Should not Exist*. Το Lamassu του Rakowitz είναι φτιαγμένο από κονσέρβες σιροπιού χουρμά από το Ιράκ και «αναπαριστά» το μήκους περίπου 4,3 μέτρων άγαλμα του φτερωτού ταύρου, της προστατευτικής ασσυριακής θεότητας που βρισκόταν στην είσοδο της Πύλης Nergal της Νινευή από το 700 π.Χ. μέχρι τον Φεβρουάριο του 2015, όταν το ISIS το κατέστρεψε μαζί με αντικείμενα στο κοντινό Μουσείο της Μοσούλης.

Τρίτο Μέρος: *Αυτό που μένει πίσω μας δεν είναι μόνο οι επιγραφές* | *Michael Rakowitz & Ancient Cultures*

Επιμέλεια: Ελίνα Κουντούρη, Διευθύντρια ΝΕΟΝ

Παλαιό Μουσείο Ακρόπολης

23 Νοεμβρίου 2026 – 2028

Παράλληλο Πρόγραμμα

Συζήτηση

Πέμπτη 26 Νοεμβρίου | 18:30

Ο Michael Rakowitz συζητά με τον ακαδημαϊκό Will Stroebel | Συντονίζει η Ελίνα Κουντούρη, Διευθύντρια του ΝΕΟΝ και επιμελήτρια της έκθεσης.

Τοποθεσία | Μουσείο Ακρόπολης (Αμφιθέατρο «Δημήτριος Παντερμαλής») | Είσοδος Ελεύθερη

Performance *Shetakha of Athens* | Michael Rakowitz

Σάββατο 28 και Κυριακή 29 Νοεμβρίου | 11:00 & 13:00

Σάββατο 5 Δεκεμβρίου | 11:00 & 13:00

Τοποθεσία | παλαιό Μουσείο Ακρόπολης, Λόφος Ακρόπολης

Ώρες λειτουργίας:

Χειμερινό:

08:00 – 17:00

Τελευταία είσοδος 16:30

Θερινό:

08:00 – 20:00 Τελευταία είσοδος 19:30

Πληροφορίες Εισόδου, πρόσβασης και εισιτήρια στην ιστοσελίδα Hellenic Heritage https://www.hh.gr/destinations/acropolis-of-athens/

Ημέρες Ελευθέρας Εισόδου

6 Μαρτίου - Μνήμη Μελίνας Μερκούρη

18 Απριλίου - Διεθνής Ημέρα Μνημείων

18 Μαΐου - Διεθνής Ημέρα Μουσείων

Το τελευταίο Σαββατοκύριακο Σεπτεμβρίου κάθε έτους (Ευρωπαϊκές Ημέρες Πολιτιστικής Κληρονομιάς)

28 Οκτωβρίου

Μεταξύ Νοεμβρίου και Μαρτίου την πρώτη και τρίτη Κυριακή κάθε μήνα

Πληροφορίες στα neon.org.gr & Hellenic Heritage hh.gr/destinations/acropolis-of-athens/

Σημειώσεις για τους συντάκτες

Ο **Michael Rakowitz** (γεν. 1973, Γκρέιτ Νεκ, Νέα Υόρκη, ΗΠΑ) είναι Ιρακινοαμερικανός καλλιτέχνης που δραστηριοποιείται στο σημείο τομής μεταξύ επίλυσης και πρόκλησης προβλημάτων. Ερευνά τον εκτοπισμό των κοινοτήτων και της πολιτιστικής κληρονομιάς λόγω πολέμου και ιμπεριαλισμού, ενεργοποιώντας καθημερινά αντικείμενα και χρησιμοποιώντας αντισυμβατικές προσεγγίσεις. Ζει και εργάζεται στο Σικάγο, ΗΠΑ, και είναι Καθηγητής Θεωρίας και Πρακτικής της Τέχνης στο Πανεπιστήμιο Northwestern, ΗΠΑ.

Το έργο του έχει παρουσιαστεί παγκοσμίως στη dOCUMENTA (13)· P.S.1, MoMA και Tate Modern, μεταξύ άλλων.

Το 2018-2020, έλαβε την ανάθεση για το Fourth Plinth στην πλατεία Τραφάλγκαρ στο Λονδίνο. Το 2019-2020 παρουσιάστηκε αναδρομική έκθεση του έργου του στην Whitechapel Gallery στο Λονδίνο, στο Castello di Rivoli Museo d'Arte Contemporanea στο Τορίνο και στο Jameel Arts Centre στο Ντουμπάι. Πρόσφατα έλαβε ανάθεση για τη δημιουργία έργου με θέμα την Αρχαιολογία και τις Ροές Μετανάστευσης από τον Δήμο της Χάγης.

Ο **Πολιτιστικός και Αναπτυξιακός Οργανισμός κοινής ωφέλειας ΝΕΟΝ** ιδρύθηκε το 2013 από το συλλέκτη και επιχειρηματία Δημήτρη Δασκαλόπουλο. Επιδιώκει να αναδείξει τον πολιτισμό ως βασικό μοχλό προόδου και ανάπτυξης, και συμπράττει με θεσμικούς φορείς πολιτισμού για τη διάδοση της σύγχρονης τέχνης.

Ο ΝΕΟΝ φιλοδοξεί να φέρει το σύγχρονο πολιτισμό κοντά στο σύγχρονο πολίτη, αναδεικνύοντας τη δυνατότητα της καλλιτεχνικής δημιουργίας να αφυπνίσει, να συγκινήσει, να παρακινήσει. Συγχρόνως, επιδιώκει να συμβάλει στην ευρύτερη προσπάθεια αναβάθμισης της πόλης και της καθημερινότητας του πολίτη. Να συμβάλει στην αποκατάσταση της σχέσης του πολίτη με τη λειτουργία και τα δρώμενα της πόλης του.

Ο ΝΕΟΝ δεν περιορίζεται σε ένα μόνον χώρο. Έδρα του είναι ολόκληρη η πόλη, το ευρύτερο αστικό περιβάλλον. Είναι ένας ζωντανός και ενεργός συνομιλητής με την κοινωνία, τους θεσμούς και το κοινό.

Ο ΝΕΟΝ υλοποιεί τους στόχους του μέσα από εκθέσεις, εκπαιδευτικά προγράμματα, εκδηλώσεις και συζητήσεις, προγράμματα χορηγιών και υποτροφιών και τη δημιουργία ενός δικτύου διεθνών συνεργασιών και ανταλλαγών.

Πληροφορίες:

Έφη Λαζαρίδου, Reliant Communications, τηλ. 6932 296850, elazaridou@reliant.gr